

[Weikop.]

min fornemmelse heraf er rigtig, og derfor er det selvfølgelig også meget rigtigt, at den højtærede minister gør opmærksom på, hvad der eventuelt vil kunne komme. Den højtærede minister sagde, at jeg ikke skulle være så utålmodig med hensyn til liberaliseringen, og at jeg muligvis mente, der på visse områder var liberaliseret mere, end jeg syntes om, men således er det ikke. Det var den højtærede minister, der umiddelbart efter sin tiltrædelse, kan vi godt sige, ville lempe deponeringsordningen og bruge valuta dertil. Det næste var bananerne, som der også skulle bruges valuta til. Men når man nu er begyndt at lukke op for valutakassen og er optimist på det område — for det var jo sagen, den højtærede minister var valutaoptimist — så er det, jeg kommer stilfærdigt og siger: Vil det så egentlig ikke være rimeligt at se på, om man kan fortsætte, selvom man skal føre forhandlinger i april 1954? Jeg tror ikke, det er noget nyt. Jeg har sagt det her i tinget, jeg har sagt det i vareforsyningsudvalget, og den højtærede handelsminister var så elskværdig at sige, at det spørgsmål nok skulle blive undersøgt, og det kan jeg naturligvis kun være glad for. Men selvfølgelig kan der af og til opstå vanskeligheder; når den højtærede økonomi- og arbejdsminister, om jeg så må sige, skal liberalisere ude, og den højtærede handelsminister skal liberalisere hjemme, kan det naturligvis være, der skal en koordinationsminister til.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Den højtærede økonomi- og arbejdsminister sagde, at han gik ud fra, at der her i folketinget var almindelig tilslutning til, at dumping ikke burde tillades. Da ministeren samtidig gav udtryk for, at det var vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at fastslå, hvad dumping er, er det naturligvis meget usikkert, hvordan folketingets indstilling vil være overfor dumping. Jeg tror ikke, ministeren skal generalisere på dette punkt, før vi er nogenlunde enige om, hvad dumping er.

Forespørgeren (Viggo Starcke): Jeg vil gerne give den højtærede minister ret i, at Tyskland ikke er et paradys og ikke en fuldendt stat, men Tyskland befinder sig i en politik under udvikling, og doktor Erhard

er ikke enerådende i Tyskland, men et vigtigt moment i denne politik. Jeg kan godt forstå den betragtning, at de hindringer, Tyskland lægger i vejen for dansk eksport, er generende, men vi må alligevel stadig huske, at det er importen fra Tyskland, som vi er primært interesserede i. Man kunne tænke sig, når vi beklager os over Tyskland, at Tyskland også havde grund til at beklage sig over os. Tyskland har en liberaliseringsprocent på 91, hvorimod Danmarks er på 75. Det kan man godt tænke sig at Tyskland er gnaven over.

Jeg vil også slutte mig til det kor, som spørger: Hvad er dumping? Er dumping et tågeslø, som kan udbredes, og i ly af hvilket der kan drives protektionistisk politik, eller er dumping udtryk for, at andre er i stand til at producere og sælge varer billigere end danske producenter, eller hvad er det, den højtærede minister mener med dumping? Jeg har aldrig hørt en forstandig definition på begrebet dumping, bortset fra den, som afdøde professor Laur. Birck fremsatte engang i Nationaløkonomisk Forening. Han sagde: Al tale om dumping er humbug, og alle foranstaltninger mod dumping er humbug. Det er måske lidt voldsomt sagt. Men hvem er det, der skal beskyttes mod dumping? Er det forbrugerne, som er interesseret i for deres egne penge at købe så mange varer, så gode varer og så billige varer som muligt, eller er det ganske bestemte aktionærinteresser, der skal beskyttes? Hvis interesse er det, den højtærede minister vil varetage, er det arbejderne og forbrugernes, eller er det fabrikanternes og aktionærernes? Det synes jeg er det afgørende punkt i diskussionen om dumping.

Jeg skal ganske kort tilsidst takke det ærede medlem hr. Weikop for hans bemærkning. Han er forsåvidt lykkeligere end jeg, fordi han tilhører et parti, i hvilket man har mange forskellige anskuelser. Han var f. eks. tilhænger af deponeringsordningens afskaffelse, hvorimod den tidligere konservative handelsminister Rytter var modstander af at afskaffe deponeringsordningen. Nogle er tilhængere af en liberaliseringspolitik, andre af en protektionistisk politik. Det ærede medlem hr. Weikops udtalelse om, at retsforbundet havde en stærk teori i bøgernes verden, men en svag basis i folket, er statistisk, men ikke reelt rigtig. Der er praktisk